П III 321

ЦЕНА 2 ДИНАРА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА

НОВИ САД

ПОТПУНО НЕЗАВИСАН ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА — ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

Година II. 30. новембра 1925. године Број 29

Трговачка Комора

Новосадска Трговачка и Занатлијска Комора игра не само у привредном животу Новог Сада, него и целе Војводине, врло важну улогу. У последње време, ова необично важна привредна институција много ради на унапређењу трговине и заната у Новом Саду и у Војводини и показује велику агилност и похвалну истрајност, тако, да се цела Војводина може поносити плодоносним радом Трг. Коморе.

Некада, кад те исте институције није се, тако рећи, ништа радило, па та Комора није била у своје доба, у стању ни да састави обичан трговачко-занатлијски регистар, који би, бар донекле, био тачан и одговарао потребама.

Данас, међутим, сасвим друкчије стоји. Амбицијозни и неуморни председник Коморе, уважени г. Коста Миросављевић, чинио је, последњих година, све могуће, само да би то привредно надлештво у сваком погледу одговарало постављеном циљу и заштитило интересе свих наших трговаца, индустријалаца и занатлија. Његов је рад одиста велик на том пољу и он има много, врло много заслуга. Војводина то Г. Кости Миросављевићу и не може никада заборавити.

Доласком Г. Др. Мирка Косића за гл. секретара Трговачке Коморе у Новом Саду, ствари су пошле још на боље и свако је са поуздањем ишчекивао акцију Трговачке Коморе, која ће ићи за тим, да се и у Војводини спроведе толико жељена привредна консолидација.

Војводина се, данас, брзим корацима приближује тој консолидацији. Простор нам не дозвољава, да изнесемо све оне радове Трговачке Коморе, које су од огромне важности и дубоко засецају у наш привредни живот, али ћемо забележити два најновија успеха вредне управе Трговачке Коморе у Н Саду.

Комора се, недавно, обратила влади са молбом, да се пројектована филијала поштанске штедионице не постави у Скопљу, него у Новом Саду, пошто је та штедионица нама много потребнија. Оправдани аргументи су убедили надлежне кругове у потребу постављања поштанске штедионице у Новом Саду и ствар је, у начелу, већ и решена у корист Н. Сада.

Сем тога, Комора је израдила и свој посебан нацрт за југословенско-чехословачки трговачки уговор, па тиме жели, да — од своје стране — потпомогне рад наше владе ради лакшег и бржег обнављања тога, по целу Средњу Европу, важног уговора.

Честитамо, агилној управи новосадске Трговачке Коморе и желимо јој, у будућем њеном раду, још више успеха у напретка!

Појачање дунавског насипа

Годинама се планира појачање новосадских насипа, али без успеха

Нови Сад је већ у више махова лебдио у приличној опасности, па је више пута постојала озбиљна опасност, да ће набујали Дунав поплавити извесне делове Новог Сада, оне делове, који леже ниже, према дунавској обали. Градска управа и надлежни учинили су све могуће, да би се та опасност уклонила, али све до сада предузете мере, нису достајале, јер ипак није учињено оно, што се треаало у датом случају учинити.

Градска управа је одлучила већ раније, да предузме појачање дунавских насипа, али пошто није располагала са потребним кредитима, ти радови се нису могли успешно предулети и завршити. На тај начин оправка насипа у прошлости и није предузета. Умољена је и влада, да по могућности изађе на сусрет оправданим захтевима новосадске градске управе, али кокико је нама познато, ни у том правцу није

ништа постигнуто. Новосадски насипи остали су неоправљени.

Новосађани имају жалосно искуство са надлежним круговима а нарочито са владом, која некако мађехиески поступа са целом Војводином. Војводина је само онда добра — и тада долази у првом реду у обзир — када је реч о порезима, тада је Војводина добра крава музара, која може да да доста млека. Али када је реч о неком мосту, оправци друмова, или насипа, у том случају се плада углушује и оправља мостове и друмове у — Јужној Србији.

Сада новосадска градска управа опет намерава, да предузме појачање новосадских дунавских натипа, али ми ни сада не верујемо, да ће ова акција успети, јер градска управа не може располагати са довољним средствима у ту сврху, а влада је — по свој прилици — ни овог пута неће помоћи. Жалосно, али истинито.

Шта је ово?

Чудне изјаве са надлежне стране

Један овдашњи мађарски лист изнео је, ових дана, опширан чланак о монополским јадима у Новом Саду, па је донео и интерју са једним лицем, које је у монополским питањима, несумњиво, меродавно. То лице изјавило је, између осталих мудрих ствари, да између цигарете „Вардара“ и „Вардара“ нема никакве разлике, то је све један дуван, један начин фабриковања, једно паковање и т. д.

Како нама изгледа, ту се ради о сугерирању нечега, што не постоји. Ваљда нам неће дотични меродавни натурити, да му поверујемо, да између правог нишког Вардара и другог Вардара, који само срамоти наш монопол, нема никакве разлике! Или је можда, дотични господин мислио, да између самога назива те цигарете нема никакве разлике? Може бити, и тада има потпуно право . . .

Помажимо акцију Аероклуба, која иде за тим, да потпуно обезбеди наше небо од евентуалне навале непријатељских авијона!

Порески намети

Акција за смањивања пореза у Војводини

У последње време покренута је акција за спасавање Војводине, у погледу опорезивања, пошто је досадашња пракса показала, да су Војвођани несразмерно високо опорезовани, да је вођена једна штетна и скроз неоправдана пореска политика у тој покрајини, те да су услед неправедног опорезивања многе и многе егзистенције упропаштене. Није потребно посебно нагласити давно познату истину, да Војводина сама плаћа више на име разних пореза, него све остале покрајини у нашој земљи заједно.

Војвођански радикалски посланици, надлежне привредно-финансијске институције, као и приватне особе покренуле су сада акцију, да се порески намет на Војводину, бар донекле, ублажи, те да се од сада у овој покрајини спроводи праведнија и реалнија пореска политика, јер ће се у противном случају војвођанска привреда угушити под огромним притиском државних пореза.

Војвођанска трговачко-занатлијска удружења поднела су још пре извесног времена меморандум влади, у коме је моле, да узме у обзир њихове оправдане аргументе у погледу укидања досадашњег пореског система у Војводини, те да приликом изгласања буџетских дванаестина влада држи у виду интересе војвођанске привреде. Поред тога банатски радикалски посланик г. Светозар Станковић поднео је такође меморандум влади, у коме енергично тражи, да се од сада не намећу Војводини такви терети, које она не може подносити, јер се дешавала у хиљаду случајева, да су многи плаћали више пореза, него што су им приходи укупно износили.

Према нашем обавештењу, има изгледа, да се оправдани захтеви Војвођана узму у обзир, тим пре што су и сами надлежни, финансијски кругови већ увидели, колико је неправде учињено Војвођанима, на пољу пореске политике.

Др. МИША МАТИЋ

Адвокат, који у Н. Саду има највећу клијентелу, иначе је одушевљен демократа, пријатељ „Народа“ и протектор Јоце Малаћа. Његова канцеларија се налази у улици Краља Петра, а филијала у „Белој Лађи“, у којој се одржавају само „незванични“ часови.

Гасфабрика ће — прорадити

У децембру, решиће се, дефинитивно питање новосадске плинаре

Као што је познато, новосадска гасфабрика (плинара) већ од 1917. године не ради. Али нису само тешке привредне прилике и финансијска криза онемогућавале поновни рад ове важне градске институције, не, кривица је била, донекле, и до надлежних, који нису — како изгледа — имали стрпљења и добре воље, да то питање на брз и радикалан начин реше. И тако је новосадска гасфабрика била осуђена, да пуних 8 година буде стављена ван погона, те да огромна инсталација фабрике, која данас представља вредност од неколико милијона, буде изложена квару и потпуној пропасти. У фабрици је била смештена руска школа, а од њених неких просторија створени су станови за руске избеглице.

Разне комисије, поткомисије, стручњаци, инжинери и разни други људи, бавили су се већ у више махова тешким проблемом обнове новосадске гасфабрике, али се није могло доћи до никаквог повољног решења. Гасфабрика није прорадила.

Како смо сада извештени, почетком месеца децембра,

расправљаће новосадски Проширени Градски Савет, поновно, питање обнове гасфабрике, па ће се, том приликом, донети дефинитивна одлука и решити судбина те одиста потребне и важне институције

Има изгледа, да ће се спровести реорганизације ове установе, на потпуно модерној основи и да ће та фабрика већ кроз врло кратко време поновно прорадити.

Све зависи, дакако, од премудре одлуке Проширеног Градског Савета!

Сензационална изложба у Новом Саду

Неколико стотина одличних карикатура — Цео Нови Сад у карикатури!

У прошлом броју „Новог Сада", известили смо наше читаоце о томе, да ће уредништво „Новог Сада" приредити, ускоро, сензационалну изложбу карикатура, тако рећи свих Новосађана и Новосаткиња, који су популарни и познати.

Већ сама вест, о тој оригиналној и занимљивој изложби побудила је у целом Новом Саду огромно интересовање и свако са нестрпљењем очекује дан, када ће се та изложба отворити. Јер, одиста, том изложбом спрема се нашем граду посебно и несвакидашње изненађење и уживање, пошто ће пред очима посматрача продефиловати цео Нови Сад, у вешто и оригинално израђеној карикатури.

Уредништво „Новог Сада" учинило је сада и последње припреме за ову изложбу, која ће се отворити 6. децембра, у недељу и трајаће недељу дана. Изложба ће се одржати у стражњој сали Вагнерове посластичарнице, у којој су већ приређене успешне изложбе слика. Биће изложено неколико стотина карикатура, израђених у три боје. Улазница ће бити 10 динара од особе

Уверени смо, да ће ова изложба у сваком погледу успети, тим пре, што ће свакога Новосађанина и Новосаткињу интересовати, да види своју оригиналну и уметнички израђену карикатуру.

Дан Змајевог рођења

Матица Напредних Жена са Општином Краљевске слободне вароши Новога Сада приређује у корист Народног Универзитета националношколску прославу. Прослава почиње у недељу 6. децембра, када ће у Каменици за Змајевом гробу у 11. сати пре подне отворити гђа Драга Поповицка секретар К. Н. Ж. и истовремено у Футогу, где ће на Смиљкином гробљу говорити песник г. др. Рикард Николић. У понедељак 7. децембра на Змајев рођен дан је у 8 сати свечаност у просторијама „Слободе", коју отвара варошки културни сенатор госп. Предраг Клицин са речи о Змају. Г. Чолић члан Народног Позоришта рецитује „Гусларeву смрт", хор женске гимназије пева „Ветар" (комп. М. Милојевић), гца Архипова пева „Кад сам био на твом гробу", госп. Миша Павловић декламује „Циганин хвали свога коња", ђаци основне школе уз пријатељско суделовање г. Спасића члана Народног Позоришта и гце Душановићеве приказују сцену из 1918. „Чика Јова по други пут у Српској Атини", г. Баранов пева „Лем Едича", пева хор Државне школе за домаћинство из Футога, тамбурашки оркестар Трговачке Академије свира Змаје куплете и гђа Матејићка приказује инсценовану Змајеву „Бабу домишљанку". Да би на ову лепу манифестацију могли доћи и сиромашнији слојеви уобичајени се прилози не купе а улазнице су врло умерене: I. 30 дин., II. 20 дин., III. 15 динара, балкон 20 дин., ђачка седишта 5 динара и стојање 3 динара. Продаја улазница почиње 2. децембра у Матици (први спрат ходник) сваки дан од 2 до 5 по подне.

ШТА СЕ ЧУЈЕ?

Кажу, да је код новосадског Народног Позоришта ангажована и једна чланица, која је често врло малицијозна. Ми у то не верујемо, али они, који њој стоје врло близу, причају на пр. и ово: Она се никада не радује толико, када је критика похвали, али се тим више радује, када критика нападне неку од њених колегиница. То јој чини уживање веће, него сто похвала од стране критике. Заиста чудно! Али зли језици свашта измишљају.

ЖАРКО ВАСИЉЕВИЋ

Песнички геније или генијални песник. Радо се бави шапутањем. Кад он почне шапутати, цела васељена се тресе. Издаје своја дела само код Цвијановића, а најомиљенији му је писац Оскар Цајлд. Иначе је велики пријатељ лепих и песнички расположених жена.

Забрањени аутобус

Електрична централа и фијакеристи против једне практичне новине

Ту недавно, наш суграђанин г. Милош Вујков, дошао је на врло згодну идеју. Одлучио је, да у Новом Саду уведе саобраћај аутобуса између појединих важнијих прометних тачака у граду. Та идеја је сместа приведена у дело и пре неколико дана аутобус је пуштен у саобраћеј, пошто је удовољено свим законским прописима.

Конкуренција ес буни

Конкуренција постоји на свима пољима људскога рада и делатности и то је један од најприроднијих појава у националној привреди свих земаља. Конкуренције је увек било и увек ће је и бити, без конкуренције нема живота, без конкуренције нема ни правог напретка.

Али, по некад, конкуренција утиче и врло непријатно. И тада се чини све могуће, да се та конкуренција ослаби, па чак и поништи.

Позната нам је свима ствар са фирмом Бошњаковић и Радић, којој је пошло за руком да прибави у Н. Саду монопол рекламисања, а монопол не трпи конкуренцију. И фир-

ма је била срећна, што је, у своје време, Стева Бошњаковић био гр. гл. рачуновођа. Стара је то већ прича, овде је само онако, нузгред, спомињемо.

Када се новосадски аутобус први пут појавио на новосадским улицама, грађанство га је топло и искрено поздравило, само су новосадска електрична централа и фијакеристи били не мало запрепашћени: за милог бога, појавила се за њих нова конкуренција! И ми им морамо дати за право, са свога гледишта, они су се сасвим оправдано бунили и устали против ове новине.

Укидање аутобуса

Између представника електричне централе и фијакериста повели су се сместа преговори о заједничкој акцији, како би се ова конкуренција, већ у самом почетку, угушила. И нови аутобус био је већ тада на смрт осуђен.

Електрична централа се — у осталом с пуним правом — позивала на уговор, који је склопљен између града и централе још за време Аустро-Угарског режима 1908. год. и то у врло комплицираном смислу, у погледу саобраћаја електричног трамваја, јер је сасвим природно, да би трамваји трпели огромну штету услед уваћања новог аутобуса. А град се у уговору обавезао, да ће штитити права и интересе електричне централе.

И сасвим је јасно, да је аутобус укинут и сваки даљни саобраћај забрањен.

Ко је у праву?

Питајући се, поводом целе ове ствари, ко је у праву, стојимо, одиста, пред незгодном дилемом, јер електрична фабрика има право, пошто јој град то право осигурава, али има право и власник артобуса, који је на основу постојећих трговачко-занатлијских закона *морао* добити дозволу за свој посао. Па ипак, тај посао му се забрањује.

Несретни уговори

Шта је конклузија? Град је нетактично поступао у своје доба, када се у уговор уносио и такве одредбе, које се, донекле и косе са законом. То је, ето, већ други случај, како град склапа сакате, уговоре; први случај са монополисањем рекламе, а други опет сада, са аутобусом.

Одиста би крајње време било, да се градска управа окане сличних експеримената, који ничему добром не воде, а који уједно иду и затим, да се код нас стварају две класе грађанства: једна која монополише, а друга која је осуђена на пасивност.

Мало више увиђавности и обзира, господо испод торња!

Око једне белешке

Изјава Велислава Спасића

У прошлом броју „Новог Сада“ написао сам, у облику одговора уредништва, једну белешку, која се — на жалост — тумачила и нетачно и на разне друге начинв, а што је најгоре приписивала ми се, због те белешке и извесна малиција. У интересу истинитости и правде, сматрам за дужност, да изјавим, поводом те белешке, следеће:

1. У истини, нико није надлежан, а нити ико може одређивати дефиницију старо- и младорадикала у Новом Саду, пошто је то једно врло деликатно питање и до данас није још ни рашчишћено.

2. У радикалној странци постоје већ давно — то је непобитно — лични сукоби и трзавице, које често стварају немилу ситуацију у самој странци, али је странка, све до данас, сачувала своје јединство и, бар за сада, нема говора, о подели у две фракције.

3. Како сам се накнадно уверио, главни уредник „Заставе“ г. Мића Иванчевић, се најкоректније држи и нико му, у погледу објективности и тактичног држања код листа, не може ни једну реч пребацити.

4. Г. Иванчевић није суделовао у одузимању мога места, као дописника „Времена“, о чему сам се, накнадно, такође, уверио.

5. Као садашњи дописник „Новости“ знао сам шта ми је дужност. Тај лист је опозициони лист и никако га не би занимали дописи, у којима бих ја, на пример, јављао, да су се, на последњој седници радикалног клуба у Новом Саду Др. Јефта Поповић и Др. Ђорђе Ђеремов братски ижљубили и загрлили. Њихов сукоб, међутим, морао је занимати један опозициони лист, а мислим, то је и потпуно јасно и поштено.

Велислав Спасић.

Народни Универзитет

Песник о песнику

Матица Напредних Жена давно је желила, да се у новосадском Народном Универзитету забележи Србијина Голгота, па се и то дочекало, и наш песник г. др. Рикард Николић у среду 2. децембра у 6 сати говориће „о Милутину Бојићу и његовој фрагментарној епопеји“. Говориће, прво, о првом периоду Бојићева рада до 1914., а за тим ће тумачити „Песме бола и поноса“, ту фрагментарни епопеју нашу, музику Бајићеву, симфонију колосалних размера. То управо и неће бити прадавање, него речи, преживљавање једног живог нашег песника, занетог крешчендом једног упокојеног барда. Предвечерје у Народном Универзитету у среду биће један леп уметнички и антиматеријалистички догађај.

Нека се зна . . .

Кад год се новосадска гр. управа обраћала влади за неку помоћ, у већини случајева је одбијена са разноврсним мотивацијама, или обећањима. Новом Саду је необично потребна багер-машипа за насипање лимана. А влада премда може, одуговлачи са позајмљивањем.

А јуче изгласала је Мин. Грађевина *„за уређење Скопља“* опет, новијих 1.600.000 динара. Ала Скопљу добро иде.

*

„Балкан“ на веома неукусан начин износи случај са бившим уредником „Новости“ г. Влад. Стојановићем. Јавност осуђује такво писање, тим пре, што се новинар успремио на новинара. „Балкан“ воли галаму, научио је он на то, па му се сада пружила згодна прилика.

јер онај, што је за сада још под истрагом, не може се користити новим законом о штампи. Не, никако, а то и „Балкан“ зна . . .

*

У Војводини излази 5 мађарских, 2 немачка и само један једини — српски дневник. Чија је ово срамота?

*

Приватни чиновници, преко једног мађарског листа, туже, да су у очајном стању, рђаво плаћени, презадужени и т. д. А шта ће на то да кажу многи државни и градски чиновници. Како су они тек плаћени. Само мало упоређење. Један млађи књиговођа или кореспондент, са свршених (а често и без) седам разреда средње школе, има данас 3000—4000 динара месечно, гл. књиговођа, прокуриста и старији чиновник, чак и по 5—6000 динара, а какву, на пр., плату има један судија, са факултетском спремом? Мање него многи чак и нижи, приватни чиновници. И ко би имао сада, више права да се тужи?

Малер доктора Каменка

Индискреција Радићевог „Дома“

У београдској „Речи“, изашао је јуче подужи чланак, под насловом „Интелектуалци и Радић“, у коме се, на челу, износи текст поздравног телеграма, који је г. Др. Каменко Суботић, књижничар Матице Српске и секретар Друштва за Српско Народно Позориште упутио Радићу, приликом његовог доласка за министра просвете. Најинтересантнији део тога телеграма је потпис: Ваш Др. Каменко Суботић, секретар.

„Реч“, дакако, не би ни дознала за тај телеграм, да га Радићев „Дом“ у Загребу није пре неки дан објавио. А Др. Каменко, јамачно, не би ни послао тај телеграм, да је знао, да ће бити објављен у „Дому“! То је лични малер Др. Каменка, али нас се, у осталом, и малд тиче, како ће Српска Војводина коментарисати тај корак секретара Др. за Српско Народно Позориште. Ствар је некако, ипак непријатна, а „Дом“ је индиректан.

Али о нечему другоме је реч. Прибићевићев орган „Реч“ мало је љубоморан. Уважени Анте Ковач, као Хрват и Прибићевићева присталица, не може никада опростити једном Србину из Војводине, што се усудио поздравити Радића. И зато, жучно напада „лалинског доктора“. А г. Ковач заборавља, да су „лалински доктори“ учили скоро у истим клупама и добијали дипломе од истих професора, као и „нелалински“ хрватски доктори! И онда још г. Ковач тврди, да је присталица унитаристичке идеје, да су Срби, Хрвати и Словенци један народ и т. д. а овамо код њега сепаратистички осећаји иду тако далеко, да проналази „лалински“ појам! Одиста смешро, а по мало и цинички!

У осталом, питамо ми, не мислећи ни у колико бранити Др Каменка — шта би се догодило, да је Др. Каменко, у своје доба, уистини послао сличан телеграм и госп. Прибићевићу, код кога јс тај телеграм остао можда незапажен?

А нама, Војвођанима, баш тешко пада, када један брат Хрват, централиста, иронично подвлачи неке „лалинске“ термине. *Један лала.*

Недељна прича

Метреса — у панталонама уцењује

(Од непознатог писца)

Живео је у једном граду богати трговац, који се истина и оженио, у своје млађе доба, али доцније, чудним преокретом, почео је да нагиње мушкарцима и занемарио је потпуно своју жену. Полидор се звао тај богати човек, који је дрхтао, када је угледао виткога младића на улици, а падао је у екстазу, када је осетио здрави дах мушкарца и дрхтање његових усана.

Закони његове земље забрањивали су љубав, коју је он, под старе дане, почео осећати, па се он чувао, да као богат и виђен грађанин не дође у сукоб са законским параграфима. Али клета је судбина, још покваренији су људи.

Полидор се загледао у једног плавог младића, који је истина био без једне руке, али који је био леп као полубог. И Полидор му једне вечери, у задимљеној крчми, у близини пристаништа призна, да га воли, не као брата, него као човека, што жена воли.

Хроми младић известио је своје пријатеље о томе, да би Полидор радо учинио једну посету у његовом стану. Његова два пријатеља дођоше на згодну идеју, један ће се сакрити у орман, а други под кревет, када Полидор буде дошао њиховом хромом другу, и тада . . . Тада ће га на делу ухватити. Тако је и било.

Полидор је дошао, у страсном заносу се заклињао, да се поновно помладио, да се осећа свеж и чио, као нека млада жена, и загрлио је ватрено своју хрому метресу. Али у најнезгоднијем тренутку, искочише из ормана и испод кревета другови и цинички дрекнуше на старца:

— Паре или пријава властима!

Старац је дао паре. Потписао је меницу на позамашну своту и све је било у реду. Од тада, кажу старац је разочарануљубави, потпуно се повукао, па је одлучио. да своје милијоне остави — хромоме младићу . . .

Др. РУДОЛФ ШЛЕЗАК

По пореклу је Словак, сада велики Мађар, иде стопама свога старијег брата, који је био најћутљивији посланик владе грофа Тисе. Хтео је да постане и посланик мађ. странке, али су му радикали и кат. попови помрсили рачуне. У „Делбачки“ је написао тачно 33 уводника.

КО ЈЕ ОВО?

(Ребуси, без награде)

Пол, Капетан је, носи цвикер и скроз је дискретан. Са новинарима разговара само у закопчаном капуту?

*

Извештава највећи београдски лист, живи отмено и много полаже — на туђу скромност?

*

Није ружна, а није ни лепа, глумица је доста добра, велика је љубитељка германског језика. Већином љуби самоћу и рад?

*

Глумац је треће класе, али поред свог лепог стаса, замишља саби, да је и добар глумац, зато свакодневно доказује критичарима, како не би смели о њему писати лоше критике?

*

Најмузикалнији драмски критичар и уводничар пар екселенц, пије вино на литре и соло, а тврди, да је некада говорио и Кинески?

*

Нос му је црвен ка бубара, не носи више штап, пева баспартије и љути се, када му неко спомиње воду или празне чаше.

*

На једну ногу није здрав, иначе леп младић као голуб, необично брз, када треба киднути испред плаћања рачуна, по који пут говори и кроз нос али неприметно?

*

Не воли да враћа ситан новац, буни се у рачунању, брка датуме са цеховима и својим дужницима жели дуг век?

*

Елегантан је, носи монокл, до сада се удварао бардамама а како њих нема, добре су му и касирке?

*

Брадат је и носи „полуцилидер", а у последње време се ретко опија?

*

Леп је, елегантан, носи наочаре а ла Харалд Лојд и удвара се само глумицама.

*

Командант и љубитељ ватре, бојкотово „Белу Лађу", пошто се решио отворити „Црну Лађу"

Шта ко верује у Новом Саду?

Новосадски мађ. ројалисти — да ће се у Мађарској ипак прогласити република.

*

Иван Рогуља — да ће се, ове зиме, моћи купати у Дунаву и у кратким „швимхознама".

*

Оцић — да ће се нова бунда, на крају, ипак прогласити као његова својина.

*

Г-ђа Илић-Оливијери -- да се Михдова не може више вратити у Нови Сад.

*

Омаљев — да у његовом „шару" не може стати више ни један мануфактуристи.

*

Новосадске телефонискиње — да ће новинари и берзански агенти, коначно, ипак нестати са земљине површине.

*

Брадић — да ће временом постати југословенски Фридрих Ниче.

*

Нов. шофери — да ће се вел. капетан с њима ускоро помирити.

*

Жарко Васиљевић — верује у бескрајну васељену без шапутања.

*

Золтан Чука — да ће превести, без погрешке, све песме Тина Ујевића на мађарски.

*

Геза Часар — да ће, макар и под старости, ипак наићи, бар једанпут у животу, на добро вино.

*

Мика Бузда — верује, да ће свет почети да верује, да и он верује у оправданост трезвењачке идеје.

*

Зубац — да ће му одбор за станове, коначно, ипак доделити стан.

*

Р. Н. уводничар „Заставе" — да ће се наћи неки странац који ће и његов један уводник прочитати (сем коректора!)

*

Бата Чолић — да ће он ипак продрети на површину.

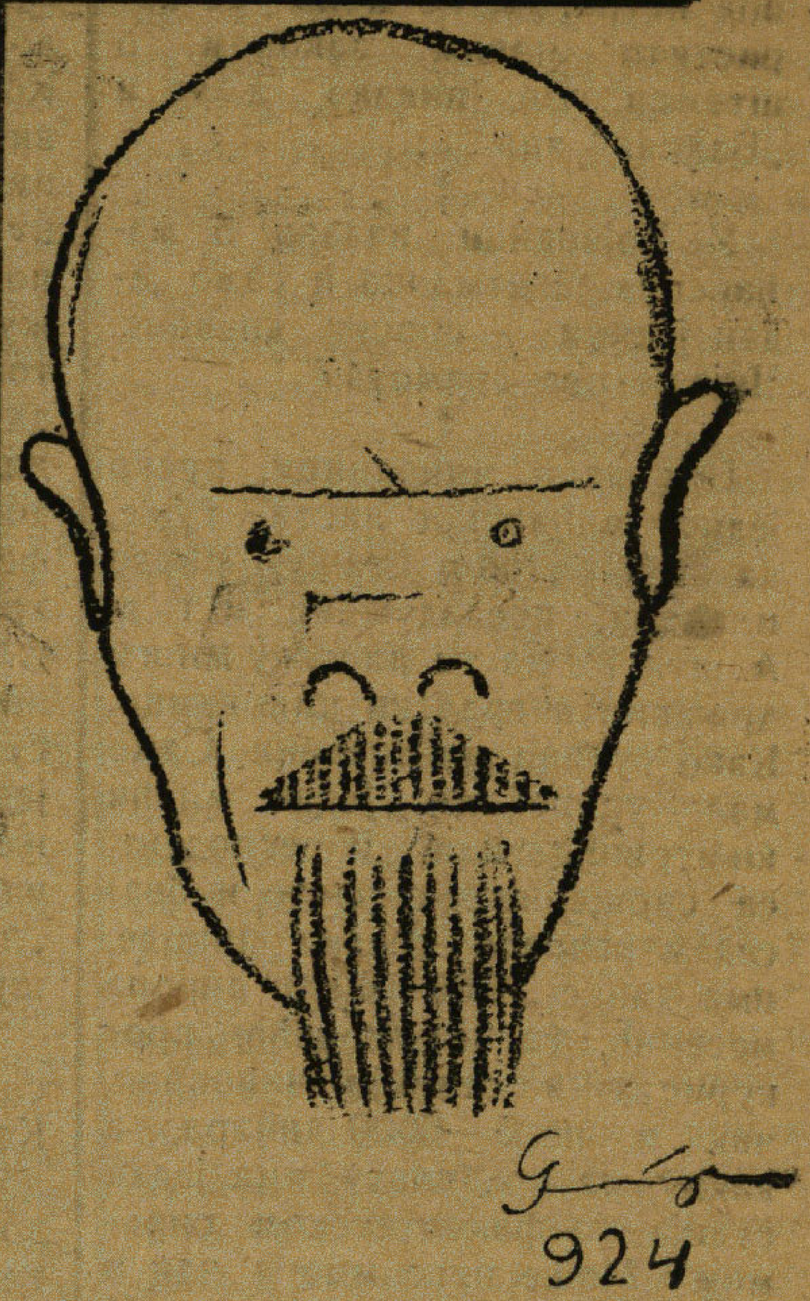

Велики противник Грујице Грчића и „шими" Срнао.

Шта ко жели у Новом Саду?

Да ме Министар Нар. Здравља званично прогласи антиалкохоличарем и пошаље у Сједињене Ам. Државе, — Васерман, кемичар.

*

Да наиђем на добар фишпаприкаш и неколико кригли пива. — Јоца Ловрековић.

*

Да ми се не спомињу никакве гостионичарске славе. — Сима Тајковић.

*

Да бар сваки дан буде по једна сахрана. — Илија Сремчевић.

*

Да се моја научна депутација очува и надаље у Н. Саду. — Никола Ћурчић.

*

Да се врате стара, лепа времена. — Душан Атанацковић.

*

Да се већ нешто и о мени проговори у Новом Саду. — В. Стајић.

*

Да ме оставе на миру с тим новинарским парницама! — Паја Татић.

Шта се ти, друже, тужиш? — А шта ћемо тек ми да кажемо! — Јевђевић и Спасић.

*

Да бар паметни људи увиде, да сам паметан. — Мита „Швајцарац“.

*

Да ме новосадске даме не зову „мали“. — Ивица Продановић.

*

Да пронађем нов патент за моторне саонице. — Францика Дроздик

*

Да се поврати доба шифонера. — Јоца Могин.

*

Да схватим неке шахисте. — Ђока Петровић.

*

Да ми прија шетња по корзу. — М. Дебељачки.

*

Да постанем опет градски сенатор. — Ђока Тапавица.

*

Да Новосађани схвате важност мојд политичке улоге. — Груја Грчић.

*

Да бар мало завирим у картару кафане „Краљица Марија“. — Бата Јовановић.

*

Да дођу Пикавер и Шлезак у Нови Сад. — Светолик Пашћан, диригент.

*

Да ме новосадски гостионичари опет заволе. — Ђока Анђелковић.

*

Да ми капуцинер буде што врелији. — Саша Адамовић.

Историја једне хиљадарке

Малерозна авантура једног новосадског Дон Жуана — Ни новаца ни загрљаја

Новосадска „chronigque scandaleuse“ обогатило се опет једном малом епизодом. Неки новосадски гостионичар — необично добро познат у Новом Саду — упознао се, пре кратког времена са једном лепушкастом и пикантном, али иста тако и лакомисленом женом, која своје загрљаје и страсне пољупце воли често и да — уновчи.

Међутим, ово познанство, интересантно и оригинално, закључено је на веома занимљив начин. Наш гостионичар, јунак ове трагикомедије, представио се као директор Београдске Банке (!) и женица му је поверовала. Наводни директор се зажелио оближе и белине виткога тела ове ђаволасте женице и, на врло прост начин, саопштио јој је то. Затим се отпочео баналан разговор о неком „рандеву“ и т. д. и, од прилике, овако се завршио:

Наводни банкар: Хиљаду динара ћу рескирати, да окусим сласти вашега божанског тела...

Женице: Да, да, слатка сам ја, сва сам од меда, али што год је слатко, то је и скупо...

Наводни банкар: Па ја сам рекао цену...

Женица: Пристајем. Али хиљаду динара, унапред!

И посао је закључен. Женица је стрпала у свој редикил хиљадарку, која је тако дражесно шуштала, а наш наводни директор банке се топио од милине и сласти, при помисли на пријатну и разблудну авантуру.

Али његова радост није била дугог веко. Отишавши на заказано место у заказано време, наш бирташки банк-директор чекао је, узалудно, до 3 сата из јутра, али женице, ни од корова! Преварила га је на прост и дрзак начин.

И бирташки банк-директор у свом неограниченом бесу, помисли, шкргутајући зубима и стискајући песнице:

— Обична уличарка! Троструко ме је оштетила! 1. Однела ми хиљадарку. 2. Пустила ме, као магарца, да целу ноћ чекам на њу и 3. нисам имао прилике, да проживим једну лепу љубавну авантуру!

У свом огорчењу, он је прокисо цео женски ред и написао ултиматум варљивој женици, која за хиљадарку ама баш ништа не даје!

У томе писму, бирташки банк-директор прети и вели: „Или хиљадарку натраг или оно друго!“ Морао је бити страховито љутит и расејан, јер учинио фаталну погрешку. Писмо је потписао: *Н. Н. управитељ Београдске Ванке.*

И жена с тим писмом у руци има одлично оружје у руци, јер сада већ зна, да он није банк-директор, него — бирташ. И наш наводни управитељ мора да ћути и да се покрије ушима, јер иначе пуче бруко по чаршији!

А женица? О њој нећемо износити своје мишљење, јер изрази, које би, евентуално, морали употребити, стоје на ратној нози са јавним моралом.

Питајте свог зубног лекара шта значи за зубе!

BI-OXYNE?

НАША ПОШТА

Др. К. К. Дотични господин је веома надувен и има много хохштаплерских манира. Он се хвали да је утицајна личност, а у ствари, он није нико ништа. Свој посао занемарује, не држи нос тамо где би то требао да чини, стално је у Београду, ради неких приватних интервенција, а воли се бавити и писањем анонимних писама. У своме кругу он је у великој мери презрен и омразен.

Србин. Немојте се бунити, та забога, ради се само о формалностима. Није то вређање српских интереса, нити Србима зато прети нека нарочита опасност. Смирите се и немајте бриге.

Бечкехази Пишта Н. Сад. Интригама се не може ништа постићи, зато ће боље бити за вас, да се завучете у мишију рупу и никад не појавите међу људским створовима, тим пре, што је ваше име нами врло добро познато, као и то каква сте све чуда у последње време чинили, а и данас још чините, и то само зато, што ону, за којом лудујете, не можете да добите. Ми вам поручујемо, да дођете у редакцију и поправите своју крупну грешку, у противном случају, бићемо принуђени у идућем броју нашег листа о вашој ствари опширније се позабавити, што ће вам можда у животу сметати.

Два лекара, сада у војци, траже познанство интелигентних госпођица Српкиња, ради учења српског језика. Слати под „Петроварадин“ у администрацију овог листа.

СПОРТ

Макабејци и Радници

Писмо једнога радника

Данашња пошта, донела нам је следеће, интересантно писмо, које ће, по свој прилици, заинтересовати, све спортске кругове у Новом Саду. Пошто је наш спортски сарадник г. Живановић, још летос отпутовао у Банат и од тада нам се није више ни јављао (можда је отишао у Уругвај, да студира тамошњи „футбалски класицизам“ — прим. слаг.), ми сами, у спортским стварима прилично неупућени, доносимо ово занимљиво писмо, без коментара:

„У недељу, 22. о. м. при прилично ружном времену, одржала се првенствена футбалска утакмица између новосадских клубова Јуда Макаби и Раднички Спортски Клуб. О самој игри не вреди много писати, пошто је била прилично нелепа, а Макабејци су се и овом приликом — обрукали. Они су надизали галаму, правили неред на игралишту и кад је постојала — ма само из далека опасност од гола, сви Макабејци, по 6—9 њих, стали су у капију и бранили. Лепа и правилна игра зар не?

Радници су се, и овог пута показали, као добри и дисциплиновани играчи, па иако су, спрам Макабејаца, тек почетници, показали су од њих и много више енергије, и бољу технику и интересантнију игру. Што новосадску публику нарочито задивљала код радника, то је примерна дисциплина за време игре, они су мирни, неми,

Судија Шимоњи показао се, овога пута, лошији него икада. Два пенала, који су били јасни као дан, а које су чак и малишани од 5 година опазили, пропустио је, у корист Макабејаца, некажњено и у опште није умео да сачува своје судијско достојанства. У многоме је, дакле допринео незаслуженој победи Макабејаца, који су се тој неочекиваној победи и сами нису могли доста начудити.

Крајње би већ време било, да се то питање футбалских судија једном за свагда пречисти и реши на опште задовољство свих спортских кругова. *Радник*“.

Шири „Нови Сад“!

ОДЕОН
Он је заљубљен
Велика весела игра у 6 чинова.
28. и 29. нов. У главној улози: ХАРОЛД ЛОЈД.

СНИЖЕНЕ ЦЕНЕ са 20 процената на сву нову приснелу парфимерију, пре него би што купили, погледајте цене у дрогерију
К. ЖИВОЈНОВИЋА - Н. САД, Краља Петра бр. 25

Најфинија пецива, чоколаде-десерти и бонбоне могу се добити једино у
ПОСЛАСТИЧАРНИЦИ ДОРНШТЕДТЕР
-о- НОВИ САД, (Палата Гвозденог Човека) -о-

ОДЕЛА по најновијем француском крају израђује уз најсолиднije цене кројачки салон
КИКАШ И ПУТНИК НОВИ САД Краља Петра 1. I. спрат.

АПОЛО **Катастрофа на мору**
Велика француска атракција у 6 чинова.
28 и 29. нов. У главној улози: НИНА ВАНА.

Штампа Душан Чампраг Нови Сад, Трг Ослобођ. 1. Одговорни уредник: Велислав Спасић.